

กิจกรรมวัดบางแสน

วันจันทร์ที่ 31 พฤษภาคม 2021 เวลา 23.00 น.

ร่วมสวดสายประคำปัดเดือนแม่พร กับพระสันตะปาปา ที่อุทยานวาติกัน
เพื่อยุติการแพร่ระบาดของโควิด-19 และการเริ่มต้นใหม่ของสังคมและกิจการต่างๆ

--- เดือนแม่พระ พฤษภาคม พระสันตะปาปาทรงดำริให้มีการ สวดภาวนามารารอน โดยการสวดสายประคำร่วมกับสักการะ
สถานที่ได้รับเลือก ซึ่งใช้ชื่อของแม่พระที่มีอยู่ทั่วโลก 30 แห่ง
โดยวัตถุประสงค์หลักแล้วเพื่อให้โรคระบาด Covid-19 สิ้นสุดลง

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 27 ฉบับที่ 1371 วันอาทิตย์ที่ 6 มิถุนายน 2564/2021

“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีแก่ทุกชนชาติทั้งปวง ผู้ที่เชื่อและรับศีลล้างบาปก็จะรอดพ้น”

การฉลองพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์ เตือนใจเราให้คิดถึงฐานะพลเมือง ในโลกนี้ ในประเทศไทย และ พลเมืองสวรรค์ (บ้านแท้) ที่พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ได้เสด็จขึ้นสวรรค์ หนังสือกิจการอัครสาวก ได้บรรยายเริ่มบทใหม่ ของเราคริสตชน โดยพระจิตเจ้า เพื่อให้สังคมมีความสุขแท้ เรามีหน้าที่ ประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า ด้วยความรับผิดชอบ สร้างชุมชนแห่งความรักในครอบครัว และ ในชุมชนของเรา

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันพุธที่ 9 มิ.ย.21	ระลึกถึง น.เอเฟรม สังฆานุกรและนักปราชญ์
วันศุกร์ที่ 11 มิ.ย.21	สมโภชพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า
วันเสาร์ที่ 12 มิ.ย.21	ระลึกถึงดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย
วันอาทิตย์ที่ 13 มิ.ย.21	สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 8 สิ่งประดิษฐ์ (Artifacts)

ขวานฮัลเบิร์ต (Halberd) เป็นขวานด้ามยาว มีหอกบนยอด ใช้เป็นเครื่องหมายของนักบุญจูด เพราะเล่ากันว่า ท่านถูกสังหารด้วยขวานชนิดนี้ระหว่างเดินทางไปกับนักบุญไซมอน

ค้อน (Hammer) เป็นเครื่องมือที่ใช้ตอกตะปูตรึงพระเยซูไว้กับไม้กางเขน จึงเป็นเครื่องแห่งพระทรมานชิ้นหนึ่ง และยังเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของการตรึงกางเขนด้วย

ข้อคิดสะกิดใจ

คาดหวัง

อย่าคาดหวังกับสิ่งที่มีชีวิต
อย่ายอมแพ้หากยังมีลมหายใจ
อย่าไปสุขเพียงเพราะคำชมเชย
ชีวิตเราควรยืนได้ในตัวตน

อย่ายึดติดกับสิ่งที่มีวันดับสลาย
อย่าประมาทมากไปกับใจคน
อย่าเศร้าเลยกับคำตำหนิ
อย่าหมองหม่นกับปากคนอย่าสนใจ

กิจกรรมวัดบางแสน

ความหลังเมื่อปีที่แล้ว

วันอาทิตย์ที่ 24 พฤษภาคม 2020 ปีที่แล้ว วันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์
แม่พระกลับมาแล้ว --- รูปแม่พระทั้งสองรูปถูกนำไปซ่อมช่วงปิดวัดสถานการณ์โควิด-19
บัดนี้ซ่อมเสร็จเรียบร้อยสวยงาม คุณพ่อสมศักดิ์ พรประสิทธิ์ เจ้าอาวาส ทำพิธีเสก

ประชาสัมพันธ์

หากพี่น้องไม่สะดวกผ่านไปวัดในช่วงนี้ จะใช้วิธีโอนเงินทำบุญ- ขอมิสซา

ธนาคารกรุงไทย สาขาบางแสน

ชื่อบัญชี นายสมศักดิ์ พรประสิทธิ์

เลขบัญชี 679-3-93587-9 (บัญชีออมทรัพย์)

และโปรดส่ง “ไลน์” เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของพี่น้อง ให้ทราบด้วยครับ

อาทิตยชวนคิด

บูชาสูงสุด แต่ไม่มี ความเสียสละ

เล่นการเมืองโดยไม่มีหลักการ

หาความสุขสำราญโดยไม่ยั้งคิด

รำรวยเป็นอกนิษฐ์โดยไม่ต้องทำงาน

มีความรู้มหาศาลแต่ความประพฤติไม่ดี

ค้าขายโดยไม่มีหลักศีลหลักธรรม

วิทยาศาสตร์เลิศล้ำแต่ไม่มีธรรมแห่งมนุษย์

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

สมโภชพระคริสตกายา (Corpus Christi)

- ♥ วันสมโภชพระคริสตกายา สมัยก่อนจัดขึ้นในวันพฤหัสบดี หลังวันสมโภชพระตรีเอกภาพ เป็นการสมโภชเพื่อระลึกถึงวันที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท เป็นวันสมโภชที่สมเด็จพระสันตะปาปา อูร์บาโนที่ 4 ทรงกำหนดให้จัดขึ้น ในปีคริสตศักราช 1264 นัยว่าตามคำขอร้องของนักบุญโทมัส อากวีโน
- ♥ พวกเราที่มีอายุอาณามพอควรแล้ว มีบุญได้ระลึกถึงงานแห่ศีลข และนมัสการศีลข ไปตามพลับพลา รอบ ๆ บริเวณวัด เป็นพิธีกรรมที่สง่า ด้วยจารีต แลงดงามด้วยขบวนโปรยดอกไม้ ตามวัดต่าง ๆ จึงตื่นเด่น เตรียการกันใหญ่โต เป็นต้นบรรดาเด็ก ๆ
- ♥ วันเวลาผ่านไป หลายอย่างเลื่อนลางไป... และในยาม แม่แต่จะไปร่วมมิสซาใหญ่ที่วัด เรากียังทำไม่ได้ จะอย่างไรก็ตาม ศีลมหาสนิท จะยังคงเป็นหัวใจ ชีวิตและชีวิตแท้จริง ของพระศาสนจักร และของคริสตชนคาทอลิกไปจนสิ้นพิภพ
- ♥ ศีลมหาสนิท คือพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า พระองค์ทรงมอบไว้ให้เรา ด้วยความรัก ความผูกพันอย่างที่สุด เพื่อว่า อาศัยเลือดและเนื้อของพระองค์ เราจะได้สิทธิการเข้าเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของพระเจ้า... นี่เป็นเกียรติที่สูงส่งที่สุดแล้วมิใช่หรือ **นักบุญเปาโล** ในจดหมายถึงชาวโรม (8 : 14-17) บอกเราว่า “ พี่น้อง... เราทุกคนได้รับจิตการเป็นบุตรบุญธรรม เมื่อเราเป็นบุตร เราก้เป็นทายาทด้วย เป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์พระเจ้า” .... **ศักดิ์ศรีนี้สูงส่งยิ่ง และยิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ฉะนั้นอย่าปล่อยปลละเลย** จนเลื่อนหายไปจากจิตสำนึกของเราละครับ
- ♥ ในทะเลชีวิตของคนเรายุคนี้ เราต้องแหวกว่ายอยู่ท่ามกลางขยะ และซากปรักหักพังของสิ่งไร้สาระ ดังนั้นอย่ามัวมุ่มแต่จะยึดเกาะสิ่งนี้ กอบโกยสิ่งนั้น จนลืมไปว่า **สถานที่ที่แท้จริงของเรา** อยู่บนเรือที่ลอยล้ารอเราอยู่ หากมัวแต่สละวน แหวกว่ายอยู่กับซากสิ่งไร้สารถนั้นแล้ว เราก้จะจมลงไป ในทะเลชีวิต จงอย่าละสายตาจากเรือแห่งความรอด เพราะเราเป็นทายาทในเรือลำนั้น
- ♥ ในชีวิตประจำวัน ขอให้พื้นที่ มีเวลา ให้กับพระเยซูเจ้าและแม่พระบ้างนะครับ อ่านพระวาจาและรำพึงภาวนา.... เราต่างรอคอยโอกาสที่เราจะได้ไปร่วมมิสซาที่วัด และได้รับศีลมหาสนิท เลือดเนื้อของพระองค์ จะทำให้เราเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์พระเจ้า **หมั่นตื่นเฝ้าและภาวนา... และอย่าลืมหาทำให้บ้านของเรา เป็นวัดน้อย** ที่มีการภาวนา (ด้วยกัน) ทุกวันนะครับ

....เจ้าวัด

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

ขยะ ... ที่อยู่ในใจ (ต่อจากสัปดาห์ที่แล้ว)

ทำไมบางคนถึงทุกข์ร้อน วิดตกังวล กระวนกระวาย ไม่สบายใจ ไม่ปลอดภัยไม่สบายใจ ... คำตอบง่ายมาก เพราะเขาแบกความคิดและความรู้สึกหลายอย่างเอาไว้ ไม่ปลดปล่อย ไม่ปรับเปลี่ยน จนกระทั่งมันกลายเป็นขยะ หรือคราบสกปรกเกาะติดหัวใจ เวลาเมื่อไรมากระทบหรือสัมผัสกับความ รู้สึก ก็จะมีคราบเป็นอันเหล่านี้เข้าไปเจือปน ความสดใสที่ควรจะมี จึงมีได้ไม่เต็มที่ ทำไมเราจึงปล่อยให้ใจเป็น " ถึงขยะ " คำตอบก็คือ เราไม่ค่อยรู้ตัวหรือทราบดีว่า เราแอบทิ้งขยะลงไป ในใจของเราเอง หรือมีใครทิ้งขยะลงมาในหัวใจของเราบ้าง ถ้าเราไม่หมั่นสำรวจ บางทีเราอาจมีขยะรกเรื้อหัวใจอยู่มากมายเลยก็ได้ อะไรบ้างที่เป็นขยะหัวใจ

5. ความกลัว

ใจหลายคนรู้งริงไปด้วยความกลัว กลัวเขาจะไม่รัก กลัวเงินจะหมด กลัวฝนจะตก กลัวนายจ้างจะเลิกจ้าง กลัวเพื่อนร่วมงานจะได้ดีกว่า กลัวไม่ก้าวหน้า ไม่ได้โบนัส ฯลฯ กลัวไปทำไม เรื่องบางเรื่องเราตัดสินใจไม่ได้ อยู่นอกเหนือจากการควบคุม ซึ่งกลัวไปก็เท่านั้น ไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้นสักนิด บางเรื่องแทบไม่มีวันมาถึงในชีวิต ก็กลัวล่วงหน้า กลัวจนประสาทเสีย จงพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับทุกคน และทุกสิ่งในชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ซึ่งต้องเริ่มจากการทำแต่สิ่งที่ดี โปร่งใส ไม่เป็นแผลติดตัวที่ต้องปิดบังซ่อนเร้น และจงขจัดความกลัวออกไปจากใจ เพื่อให้เกิดความมั่นใจที่จะใช้ชีวิตของเราให้สมศักดิ์ศรี เพื่อที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อทำให้ชีวิตนี้ดีกว่าเดิม

6. ความอยาก

จง " อยาก " ให้พอดีกับกำลังกาย กำลังทุน และกำลังสติปัญญาของตัวเอง อย่าอยากจนเกินกำลัง เพราะจะทำให้สิ้นกำลังได้ง่าย แล้วกลายเป็นคนพวยแพ้ อ่อนแอ หมดสิ้นความทะเยอทะยานอยากในชีวิต ความทะเยอทะยานอยากเหมือนรถ แต่ใจเราคือคนขับ รถแล่นด้วยความเร็วกำลังดี เราก็ได้ประโยชน์ จอดอยู่เฉยๆ ก็นั่งอยู่กับที่ แต่หากแล่นฉิวจนเกินควบคุม ก็อันตรายกับชีวิต ฉะนั้นใจต้องเป็นนายของความทะเยอทะยานอยาก ขับเคลื่อนความทะเยอทะยานอยากโดยควบคุมได้

ทำอย่างไรให้ใจสะอาด

เริ่มจากปล่อยวางสิ่งต่างๆ ลง อย่ายึดติดยึดถือให้มากนัก แล้วอยู่กับปัจจุบัน อะไรที่อยู่กับเรา เป็นของเรา ย่อมอยู่กับปัจจุบันของเราด้วย นั่นคือสิ่งจริงแท้แน่นอน การปล่อยวางสิ่งต่างๆ ลง เท่ากับการเพชโยทิ้ง การอยู่กับปัจจุบัน เท่ากับการปิดฝาดึงขยะ ไม่เปิดรับขยะใหม่ๆ ให้ใจต้องสกปรกกรู้งริงอีก เพื่อมีเวลาทำความสะอาดหัวใจให้ผ่องใส เบิกบานใจ ... แท้จริงผ่องใสด้วยตัวของมันเอง แต่คนที่เป็นเจ้าของหัวใจต่างหาก ที่ชักนำสิ่งต่างๆ มาปะปนออก จนใจนั้นหมดสภาพ ฟืนหัวใจให้กลับไปผ่องใสดังเดิมกันเถิด ปิดฝุ่และคราบเขม่าทั้งหลาย แล้วเปิดทางให้หัวใจได้หายใจ เต็ม และรู้สึกด้วยตัวของมันเอง อย่าไปบงการหัวใจมาก เพราะแทนที่จะเป็นหัวใจ มันจะกลายเป็นถึงขยะแทน

กลุ่มเสด็จเทศมารีย์

มุ่งสู่เป้าหมายโดยไม่สนอะไร?

เรื่องยากที่จะมั่นใจว่าสิ่งที่เรา "เลือก" ทำอยู่นั้น มันจะถูกหรือผิด การต้องมีเป้าหมายก่อนถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเมื่อถึงจุดนั้นมันอาจชี้ชัดได้อีกทีว่า ผลลัพธ์ถูกผิด ดีหรือไม่ดีอย่างไร แต่การไปถึงเป้าหมายไม่ใช่เรื่องง่าย หากระหว่างทางมีอุปสรรคปัญหาที่ควบคุมไม่ได้ขึ้นมา เราจะเลือกอย่างไร ถอยหลังยอมแพ้, เปลี่ยนเส้นทาง, หยุดเพื่อแก้ปัญหา ก่อน หรือ มุ่งสู่เป้าหมายโดยไม่สนอะไร?... อาทิตย์ที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาที่ลำบาก (ทางกาย) เบื่องตันดูไม่ใช่อะไรที่น่ากังวล ไวรัสหวัดลงคอ มีอาการไอเจ็บคอ โรคหัวใจที่เป็นกันได้ โดยติดจากลูกสาวตัวน้อยที่เขาก็ดิดเพื่อนจากโรงเรียนมาอีกที เป็นทั้งอาทิตย์จนเขาเริ่มหาย แล้วกลายเป็นผมเริ่มมีอาการ.. ปัญหาอยู่ที่รู้สึกตัวเริ่มมีอาการอาทิตย์ก่อนหน้า วันที่ 4 ต.ค. ซึ่ง วันที่ 5-6-7 เป็นวันที่ต้องทำงานต่อเนื่องคนละที่ เดินทางกาญจนบุรี - หัวหิน ขับรถเอง และที่สำคัญ การเจ็บคอกับอาชีพที่ต้องใช้เสียงพูดส่งผลกระทบต่อคนโดยตรง ส่วนหนึ่งคิดว่าควรพยายามดูแลตัวเองอยู่เสมอ ช่วยให้พอทำงานได้ผ่านพ้นไป แต่มันก็คือการฝืนร่างกายอยู่ดี เมื่อจบงานก็ป่วยจริงจึงอย่างไม่สงสัยตัวเอง พอร่างกายได้พัก 1-2 วันก็ดีขึ้น ส่วนหนึ่งก็ถือว่าโชคดีที่งานวันที่ 10 ยกเลิกไปก่อน ไม่เช่นนั้นก็ต้องเดินทางไประยอง อาจจะแย่กว่าเดิมแม้อาการไม่หนักหนาแค่เจ็บคอ ไอเล็กน้อย แต่ดูเหมือนว่ายังไม่หายขาดง่าย ๆ จนเข้าสู่อาทิตย์ที่สอง เกิดปวดฟันและปวดหัวมีไข้ขึ้นมากอีกรอบ ... ที่เล่ามาเสียยาวประเด็นมันมีปัจจัยส่วนตัวอยู่ที่ว่า ผมมีเป้าหมายให้กับตัวเองในหลายเรื่องแต่ละปี ซึ่งบางเรื่องวัดผลทั้งรายไตรมาส และรายเดือน หนึ่งในสิ่งนั้นคือการออกกำลังกายด้วยการ "วิ่ง" ที่แฟนเพจหรือคนอ่านประจำอาจทราบดี ... ผมตั้งเป้าไว้ว่าปีนี้จะวิ่งให้ได้ 1,300 กิโลเมตร แยกเป็นเดือนต.ค.เดือนละ 108.34 กิโลเมตร ที่ผ่านมา 9 เดือนก็ทำได้ตามเป้าหมายแต่การที่ป่วย 2 อาทิตย์ในเดือนนี้(และยังไม่หายสนิท) ดูทำที่จะยากลำบาก จึงอยู่ในภาวะต้องเลือก... ในวันที่ยังไม่หายสนิท และนั่งพิมพ์บทความเล่าเรื่องอยู่นี้ ก็ตัดสินใจว่า "วิ่งสักหน่อยดีไหม?" เดี่ยวจะไม่ถึงเป้าหมาย แม้ร่างกายจะไม่พร้อมแต่ก็ไม่แยขนาดวิ่งไม่ได้ เรื่องนี้อาจเล็กน้อยไม่น่าใส่ใจสำหรับหลายคน แต่ถ้าเราเปรียบเรื่องนี้เป็นเป้าหมายอื่นของคุณล่ะ..ถ้าเราจิตใจอ่อนแอ ซบยอมแพ้เป็นทุนก็มักจะไปทาง "ล้มเลิก" ได้ไม่ยาก เพราะมี "ข้ออ้าง" ให้ตัวเองมาแล้ว แต่คนที่มุ่งมั่นยอมมองว่าเรื่องแค่นี้ก็ต้องไหว การหาข้ออ้างให้ตัวเองบ่อย ๆ จะสร้างนิสัยไม่ดี ไม่สบายใจเหนื่อยเอง มุ่งสู่เป้าหมายไม่ต้องล้งเล! ... ชีวิตย่อมต้องมีอะไรให้ตัดสินใจเสมอ แต่มันอยู่ที่ว่าจะตัดสินใจจากอะไร การใช้เหตุผลมากกว่าความรู้สึกเป็นสิ่งที่ดี แต่ลึก ๆ ก็ควรต้องรู้ว่ามีเหตุผลแท้จริง หรือข้ออ้างเข้าข้างตัวเอง ไม่หลอกตัวเอง...

ผมคิดเรื่องนี้ขึ้นมาจริงจังและตั้งใจเขียนให้เป็นมมคิดเล็ก ๆ เพื่อมีประโยชน์เพื่อทบทวนกันได้บ้าง ประสาเรื่องราวเล่าสู่ แม้นำไปเปรียบหรือใช้กับหลายเรื่องไม่ได้ แต่อาจได้มีประโยชน์บ้างในมมคิดหนึ่ง ส่วนบทสรุปเรื่องวิ่งของผมนั้น "ใจ" หรือ "ความรู้สึก" ผมนั้น เลือกไปวิ่ง เลือกมุ่งสู่เป้าหมาย และคิดว่าร่างกายไหว เปลี่ยนเสื้อผ้าพร้อมแล้ว ก็เกิดลุกคิดทบทวนอีกครั้งดังที่บอก "นี่ทำเพื่ออะไร?" ที่สุดคิดได้ว่า ที่วางเป้าหมายเรื่องนี้ไว้ ผลประโยชน์สุดท้ายคือ "มีสุขภาพร่างกายที่ดี" ในเมื่อตอนนี้ร่างกายไม่ดีอยู่ สิ่งที่กำลังจะสู้เป็นเพียงการ "เอาชนะ" และมุ่งสู่เป้าหมายโดยไม่สนอะไร จะอะไร การเอาร่างกายไปเสี่ยงทั้งที่ต้องการทำเพื่อสุขภาพร่างกายไม่น่าจะใช้เหตุผลที่ดี... ไม่แน่ว่าผมตัดสินใจผิดหรือถูก โชคดีที่นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่หรือส่งผลกระทบต่ออะไรที่ทันต่อชีวิต และจริง ๆ แล้วเวลายังมีให้ถึงเป้าหมายแม้จะลำบากกว่าเดิมนิดหน่อย...ที่แน่ ๆ สิ่งที่ได้คือใช้เวลาเขียนบทความนี้แทนใจครับ